

Το δώρο της μακροζωίας και ποιοι θα το... απολαύσουν

Όσοι γεννήθηκαν το 1977 έχουν 50% πιθανότητες να ζήσουν από 95 έως 98 χρόνια. Η πρόσβαση στη μακροζωία δείχνει πλέον εφικτή αλλά με μία... προϋπόθεση. Ποιος είναι ο ρόλος της ιδιωτικής ασφάλισης. Του Ζαχαρία Καλαϊτζάκη.

Του Ζαχαρία Καλαϊτζάκη*

Δημοσιεύθηκε: 6 Νοεμβρίου 2018 - 07:49

Με βάση τις πιο πρόσφατες μελέτες, οι οποίες αφορούν τις χώρες της Δύσης, το προσδόκιμο επιβίωσης αυξάνεται **κατά περίπου 2,5 χρόνια** κάθε δεκαετία.

Η μεγάλη αύξηση έγινε μετά το 1920, λόγω της σημαντικής μείωσης της παιδικής θνησιμότητας. Η δεύτερη έλαβε χώρα εξαιτίας της καταπολέμησης ασθενειών που θεωρούνταν και ήταν ανίατες, και η τρίτη συντελείται στην εποχή μας και έχει να κάνει με τη θεραπεία των ασθενειών που συνδέονται με τα γηρατειά.

Όσο και να φαίνεται δύσκολο να το πιστέψουμε, ένα στα δύο παιδιά που γεννιούνται σήμερα **θα φτάσει τα 105 έτη ζωής!** Πριν από εκατό χρόνια, μόνο το 1% των παιδιών το κατόρθωνε. Ακόμη όμως και όσοι έχουν γεννηθεί αρκετά νωρίτερα, θα βιώσουν μεγάλες αλλαγές σε σχέση με τους γονείς τους. Όσοι π.χ. γεννήθηκαν το 1977 έχουν 50% πιθανότητες να ζήσουν από 95 έως 98 χρόνια και όσοι το 1967 αντίστοιχες πιθανότητες να φτάσουν από 92 έως 96 έτη. Τα συγκεκριμένα στοιχεία αναφέρονται αναλυτικά στο βιβλίο «**Ο Γρίφος των 100 χρόνων**» των Λίντα Γκράτον και Άντριου Σκοτ, το οποίο έχει επιμεληθεί και προσαρμόσει στα ελληνικά δεδομένα ο καθηγητής Πλάτων Τήνιος.

Στην Ελλάδα της κρίσης, τα τελευταία χρόνια παρατηρήθηκε σταθεροποίηση και ίσως μια **μικρή υποχώρηση του μέσου όρου ζωής**, η οποία όμως δείχνει ότι αποκαθίσταται.

Όλα τα παραπάνω πράγματι ενδιαφέροντα στατιστικά, παρόλο που είναι καλά νέα, δυστυχώς δεν είναι για όλους. Αφορούν περισσότερο το 25% των πολιτών, οι οποίοι θα μπορούν να έχουν καλύτερη πρόσβαση στην πρόληψη και τη θεραπεία. Φυσικά και θα εξακολουθήσουν να παίζουν τον ρόλο τους τα γονίδια, αλλά οι θεραπείες που θα σχετίζονται με την τρίτη ηλικία θα χρειάζονται επαρκή εισοδήματα. Αυτό που ίσως κάποιοι να σκέπτονται, διαβάζοντας αυτές τις γραμμές, είναι πως δεν θα θέλουν να ζήσουν τόσο πολύ και να είναι ανήμποροι. Το ευχάριστο όμως είναι πως θα φτάνουν σε αυτές τις ηλικίες νεότεροι και υγιέστεροι **και όχι γέροι και άρρωστοι**.

Η εξέλιξη της ιατρικής επιστήμης είναι ραγδαία και καλείται να αντιμετωπίσει τις όλο και περισσότερες ασθένειες που εμφανίζονται εξαιτίας της καθιστικής ζωής, της διατροφής, του περιβάλλοντος που ζούμε, του στρες και των σκέψεων που κάνουμε. Οι θεραπείες του μέλλοντος

θα είναι στοχευμένες και θα προσαρμόζονται ανάλογα με το DNA του κάθε ασθενούς. Ο ανθρώπινος παράγοντας (χειρουργοί, ακτινολόγοι, νοσηλευτικό προσωπικό) θα είναι πάλι απαραίτητος, αλλά **όχι τόσο καταλυτικός** όσο των μηχανημάτων και των ρομπότ. Σε αυτές όμως τις πανάκριβες θεραπείες θα έχουν πρόσβαση μόνο όσοι έχουν υψηλά εισοδήματα ή ιδιωτική ασφάλιση. Τα κρατικά ταμεία δεν θα είναι εύκολο να τις υποστηρίξουν.

Οι συντάξεις του άμεσου μέλλοντος (γήρατος ή αναπηρίας) **δεν θα μπορούν από μόνες τους** να παρέχουν μία αξιοπρεπή διαβίωση. Η συμμετοχή στα φάρμακα θα αναλώνει το μεγαλύτερο μέρος τους, στερώντας αγαθά απαραίτητα για τις βασικές ανάγκες. Οι φόροι στηρίζουν σήμερα τις συντάξεις, οι οποίες είναι περίπου 28 δισ. ευρώ. Από τις εισφορές ασφάλισης εισπράττονται μόνο τα 13 δισ. και τα υπόλοιπα 15 δισ. είναι φόροι. Ως πότε θα αντέξει αυτό; Το πιθανότερο είναι ο εργασιακός βίος να παραταθεί για πολλούς μέχρι τα 75 και τα 80 έτη, για κάποιους ενδεχομένως και ισόβια.

Η **αυτοπειθαρχία** είναι από τα σημαντικότερα προτερήματα σε έναν άνθρωπο. Είναι εκείνη που μας κάνει και ξεχωρίζουμε από τα ζώα που δεν έχουν λογική, αν και κάποια από αυτά ξεπερνούν πολλούς από εμάς.

Έχει παρατηρηθεί ότι οι άνθρωποι που αποταμιεύουν για το μέλλον τους, έχουν την τάση να προσέχουν **και τη διατροφή τους**, να διακόπτουν ή να περιορίζουν κακές συνήθειες, να αθλούνται και να προσπαθούν να κάνουν μία υγιεινή ζωή. Ο πραγματικά ελεύθερος άνθρωπος έχει αυτοπειθαρχία γιατί δεν του αρέσει να του την επιβάλλουν άλλοι, είτε αυτοί είναι γιατροί είτε δικαστές είτε τράπεζες. Έχει τη δύναμη και την ικανότητα να ανταλλάσσει ένα μέρος από το βραχυπρόθεσμο και εφήμερο όφελος με τη μακροχρόνια ευημερία.

Συνυπολογίζοντας όλα τα παραπάνω, πιστεύω ότι το φαινόμενο **των ηλικιωμένων δύο ταχυτήτων** θα γίνεται όλο και εντονότερο. Αυτοί που θα προνοήσουν, θα έχουν μεγάλες πιθανότητες, η μακροζωία για αυτούς να είναι δώρο. Αντίθετα, όσοι δεν φροντίσουν, ίσως βρεθούν στη δυσάρεστη θέση να επιβεβαιώσουν τη ρήση του Τόμας Χομπς ότι ο ανθρώπινος βίος είναι ενδεής, κτηνώδης και όχι βραχύς αλλά ατελείωτος.

• **Ο Ζαχαρίας Καλαϊτζάκης είναι Ασφαλιστικός Πράκτορας με εξειδίκευση στην Ιδιωτική Σύνταξη (www.syntaxeis.gr)**